

اُسطوره ادبیات کودک علی اشرف درویشیان در گذشت و به جاودانه ها پیوست!

کسی که در برابر قدرت سر خم نکرد. یاد و نام گرامی اش جاودانه باد!

علی دماوندی

آموزگار، نویسنده، محقق، عضو کانون نویسندگان ایران، مبارز چپ و ترقیخواه کشورمان علی اشرف درویشیان در گذشت. علی اشرف انسان شریف، مهربان و خوش طبع و معلم و رفیق عزیزی برای بسیاری از ما بود. او نویسنده و تصویرپرداز مردمان حاشیه، مردمان اعماق، بچه های آبشوران در گل و لای کوچه های همه شهرهای جهان بود که نان و مسکن و آزادی را تنها در رویاهای شبانه میبینند. علی اشرف، صدای بی صدای مردمانی بود که فراموش شده اند، انکار شده اند، صدایشان در سوز و سرمای تضادهای طبقاتی و گل و لای ایدئولوژیهای طبقه حاکم خفه شده، و در میان فقر و فلاکت و حاشیه گی رها شده اند. او آنها را از فراموش خانه تاریخ بیرون آورده است و در آثار درخشانش به ثبتی تاریخی میرساند.

علی اشرف درویشیان در طول چندین دهه علیرغم تهدید، سرکوب، سانسور، محرومیت و زندان نوشت و نوشت. تلاش کرد در مقابل رژیمهای فرهنگ ستیز و آزادی کُش شاهنشاهی و اسلامی، فرهنگ مقاومت و ایستادگی و انسانیت را در کتابها و نوشته هایش بازتاب دهد. علی اشرف با «بیستون»، «آبشوران»، «فصل نان»، «همراه آهنگهای بابام»، «گل طلا و کلاش قرمز»، «ابر سیاه هزارچشم»، «روزنامه دیواری مدرسه ما»، «رنگینه»، «کی برمیگردد داداش جان»، «آتش در کتابخانه بچه ها»، «چون و چرا»، «داستانهای محبوب من»، «سلول ۱۸»، «سی و دو سال مقاومت در زندانهای شاه» و «افسانه ها و مثل های کردی»، «سال های ابری» (۲ جلد)، «درشتی»، مجموعه ۲۰ جلدی «فرهنگ افسانه های مردم ایران» (با همکاری رضا خندان مهابادی)، «واژه نامه گویش کرمانشاهی»، «یادمان صمد» (صمد بهرنگی)، «شب آبستن»، «از این ولایت»، «قصه های آن سال ها»، «هفت مرد، هفت داستان»، «خاطرات صفر خان» (صفر قهرمانیان) و «دانه و پیمان» سرمایه بزرگی برای ما و آیندگان برجای گذاشت.

باید تاکید کرد که علی اشرف درویشیان عضو کانون نویسندگان ایران بود و یکی از نویسندگان بیانیه ۱۳۴ نفره "مانویسنده ایم" در دفاع از آزادی بی حد و حصر قلم و بیان و عقیده، از حامیان همیشگی مادران و خانواده های خاوران، زندانی سیاسی دوره پهلوی و مبارز شریف و وفادار اردوی محرومان علیه زور و قدرت دولتی، انسان وفادار به اندیشه های سوسیالیستی و عدالتخواه و آزادی خواه و برابری طلب بود.

درگذشت عضو ثابت قدم و استوار کانون نویسندگان ایران، مبارز نستوه سوسیالیست و چپ، نویسنده و محقق و پژوهشگر، آموزگار شریف و مهربان کرمانشاهی را به خانواده گرامی درویشیان، کانون نویسندگان ایران، خانواده بزرگ چپ و کارگری و سوسیالیست، به مردمان ایران تسلیت میگویم. گرچه فقدان علی اشرف، حفره ای بزرگ ایجاد خواهد کرد که پرکردنش دشوار و شاید ناممکن باشد. اما برای ما و مردم که علی اشرف درویشیان همچنان زنده است و زنده خواهد ماند. او در میان ما و هم نسلان ما و نسلهای آینده خواهد زیست و صدای مهربانانه اش همچنان ما را به دوست داشتن و همبستگی انسانی دعوت خواهد کرد؛ و تصویرهایش ما را به اعتراض علیه ستم و نابرابری و استبداد فرا خواهد خواند و شورش فرودستان همچنان درس اول ما برای واژگونی نظم جهانی خواهد بود که برپایه استثمار و فقر و تنگدستی و بیعدالتی قرار دارد.